

AP: $(a_n)_{n=1}^{\infty}$, $a_n = 1 + (n-1)d$

ANONYM
(LUCIE DOLEŽALOVÁ)

Jeden schod, druhý,
třetí i čtvrtý...
posloupnost míří
do nekonečna a dál.

A tak, já... mám to vzdát?
Zanechat těch marných snah /
najít konec tam, kde žádný není?
Vždyť pachtit se tak dál by bylo k zešlení.

Při $d = 1$
dále se šíne
– stále výš a výš –
do nekonečna a dál.

... Snad. Snad je to tak.
Snad mám přijmout ten fakt,
že poslední schod nám holt
nebyl dán, + ten žal.

Tak schod za schodem
plazím se životem,
jeden příklad za druhým,
do nekonečna a dál.

A i tak se s vervou, s odhodláním smát:
„Jen vzhůru, přátelé!“
Do nekonečna a ještě dál... !

I když do lavice usedám,
tu smutně, tu radostně,
jen zoufale sápu se
do nekonečna a dál.

Kde jen je – ten poslední schod?
Mám ho najít, objevit, či snad ho někdo vzal?
Vše, jen ne se takhle slepě trmácat
do nekonečna a potom dál!

Však cesta čísel, těch drobných
škrábanců a chyb,
culí se na mě – šklebí se
jak jeden velký vtip!